

Cursos ràpids d'IRPF per correu

Com qui no vol la cosa, l'executiu d'Aznar ha presentat a bombo i platerets el sistema de devolució ràpida de la declaració de la renda. Un sistema que havia de facilitar la dolorosa cita amb Hisenda, però que els experts titllen d'insegur i proper a la il·legalitat.

El candidat va obrir el voluminós diari, en va treure el sobre de l'Agència Tributària que hi havia encartat amb el suplement del diumenge i va aixecar la mà ostentament. L'imprès va volar per sobre del seu cap, va fer algunes voltes sobre ell mateix, va traçar una paràbola perfecta i emparant-se en la llei de la gravetat va acabar topant amb el terra davant l'atenta mirada de fotògrafs, càmeres i periodistes de tota mena. El socialista Joaquín Almunia va ser titllat l'endemà, per destacats membres del govern autodenominat popular, d'irresponsable. Va ser acusat d'haver insultat amb aquest gest els cinc milions de ciutadans que enguany s'estalviaran de fer la declaració de la renda, entre els quals hi ha jubilats, parats i classes baixes en general que mai no han votat el PP i que no es mereixien aquest tracte de menyspreu. Atacat, en definitiva, per haver barrejat els seus baixos instints electorals amb una cosa tan seriosa com són els drets dels contribuents. I és que aquest sobre que s'adjuntava a tots els diaris el primer cap de setmana de la campanya electoral contenia els formularis que han de permetre a uns tres milions de contribuents, per primer cop a la història, que Hisenda els torni els diners de l'Impost sobre la Renda retinguts de més l'any passat sense haver de fer cap mena de càlcul. Amb una simple comunicació de dades per-

sonals en tindran prou. Això és almenys el que diu el ministeri d'Economia espanyol, tot i que la majoria dels professionals del ram no opinen pas el mateix.

El flamant president de l'Associació Espanyola d'Assessors Fiscals, Antoni Duran-Sindreu, creuava l'arc detector de metalls del Ministeri d'Economia a Madrid, el passat dijous 10 de febrer, amb cara de

mostrar molt crític amb la manera com s'havia posat en marxa el nou sistema de devolució ràpida de l'IRPF. Un sistema "complex, ple d'inseguretats jurídica i, en algun aspecte, s'acosta a la il·legalitat". L'endemà aquestes i altres afirmacions seves apareixien a tots els diaris de manera molt destacada i els telèfons del seu despatx professional a la Gran Via de les Corts Catalanes de Barcelona treien fum. Hi ha qui diu que aquell dia fins i tot van circular per la línia telefònica amenaces de ruptura de tota relació entre l'administració tributària i els assessors fiscals; en tot cas, es tracta d'una informació que no hem pogut contrastar en cap dels dos extrems del fil. El que sí que és púb-

lic, en canvi, és que Rodríguez Ponga, que durant l'acte s'havia mostrat d'acord amb les opinions de Duran-Sindreu, es va afanyar a trucar als diaris per desdir-se'n mentre altres organitzacions del sector no concernides directament per la polèmica publicaven anuncis en què retien tribut de lleialtat a l'Agència.

El divendres, dia 11, de tornada a Barcelona de la visita ministerial, Duran-Sindreu, visiblement irritat, convocava als periodistes a les dotze del migdia per demanar que no s'instrumentalitzessin les seves declaracions i, tot i reconèixer que s'havien produït en un moment electoralment inoportú, va aclarir que les seves crítiques al sistema

A la pàgina web del Ministeri d'Economia i Hisenda hi trobem informació de l'Impost sobre la Renda. El sistema de devolució ràpida de la Declaració de Renda 2000 ha estat titllat de nyap, infús i d'insegur per als contribuents.

preocupació. El dia anterior havia rebut trucades gens amistoses procedents d'altres instàncies ministerials recriminant-li la seva actitud interessada i poc col·laboradora i emplaçant-lo a comparèixer urgentment en un dels despatxos nobles de l'edifici d'Alcalá 9. Era la segona vegada aquella setmana que havia agafat el pont aeri per anar a Madrid. L'anterior, el dimarts, hi havia anat per participar en la presentació d'un estudi sobre l'IRPF al costat del president del registre d'Economistes Assessors Fiscals, Estanislao Rodríguez Ponga. Durant l'acte, Duran-Sindreu, fins feia poc delegat dels assessors fiscals a Catalunya i Balears, es va

macions contradictòries. Els gestors, en tot cas i per no tornar a atiar la polèmica, deixen clar que no discuteixen la legalitat del sistema. Això sí, aconsellen als seus col·legiats que abans de dir a un client que envii la comunicació, facin càlculs per saber si li convé més presentar la declaració tradicional. El president de l'Associació d'Assessors Fiscals, Antoni Duran-Sindreu, en la conferència de premsa que va convocar l'11 de febrer després de la seva visita llampec al ministeri, també va aconsellar el mateix, mentre irònicament celebrava que l'Agència considerés inexistents els dubtes que ell es plantejava.

Uns i altres també coincideixen en el diagnòstic dels problemes. Per exemple, el que es pot trobar un contribuent que presenta la comunicació quan no ho hauria de fer perquè té un pla de pensions o una hipoteca. De la legislació es pot desprendre que hauria perdut

les deduccions a què tenia dret per aquests conceptes. Els responsables de l'Agència Tributària repliquen, però, que si se n'adona que s'ha equivocat i vol recuperar aquestes deduccions tindrà dret a presentar la declaració de l'IRPF a partir del maig. Un dret, però, del que no hi ha cap constància escrita. A més que obre un camí a la picaresca de qui presenti la comunicació ara perquè li tornin una part dels diners ràpidament i després la declaració per recuperar la resta.

De tota manera, no és el problema més greu. Pitjor és el d'aquells que no estiguin d'acord amb els càlculs que els ha fet l'Agència i vulguin presentar una declaració perquè el sistema dissenyat per Hisenda en comptes de simplificar-li la vida li la complicarà més que no presentant la declaració i, segurament, acabarà cobrant més tard. O aquells casos en què l'avi de la família decideix enviar la comunicació sense consultar-ho, perquè

quan el seu fill presenti la declaració no es podrà deduir el que li correspon per tenir-lo a casa.

Els experts aconsellen fer només una prova: obrir el sobre que l'Agència envia a casa i treure'n el paper que posa "Indicacions per emplenar el model 104". Són quatre fulls, de lletra petita i atapeïda, plens de conceptes que per a un inspector d'Hisenda deuen ser unes beceroles, però a la majoria de la població sonen a xinès cantonès. Queda l'alternativa de trucar al centre gestor de les devolucions ràpides, però allà no li faran els càlculs per saber si li convé més un sistema que l'altre. A més, per fer-ho caldria tenir tots els justificants de l'any passat a sobre de la taula. Vostè ha rebut el del banc, per exemple? També es pot anar a parar a un professional, és clar. Però per això potser no calia tant d'enrenou.

Toni Canís

Per repartir el progrés

El Partido Popular reparteix malament. Quan les coses van bé, és precisament quan un govern ha d'intervenir en educació i en la sanitat, i afavorir la creació de nous llocs de treball. Quan les coses van bé, cal donar suport als qui més ho necessiten. I això és el que volem fer els socialistes: repartir el progrés. Fer que tothom se'n beneficiï.

PSC
PSOE-PSOL

